

वयमिन्द्रियदन्तिनम् । कामः क्रोधस्तथा लोभो हर्षो
मानो मदस्तथा । घट्गर्गहृष्टजेदेनमस्मिन्त्यक्ते सुखी
नृपः । आन्वीक्षिकीं त्वयीं वार्त्तां दण्डनीतिं च पा-
थिवः । तद्विद्योक्तक्रियापैतैश्चिन्तयेद्दिनयान्तिनः । आन्वी-
क्षिक्यार्थवित्तानं धर्माधौ च त्वयीस्थितौ । अर्थोन्धौ तु
वार्त्तायां दण्डनीत्यां नयानयो । अहिंसा सुन्दरा वाणी
सत्यं शौचं दया क्षमा । वर्धनं तद्विद्वानं चैवं सा-
मान्यो धर्म उच्यते । प्रजाः समनुगृह्णीयात् कृत्यादा-
चारसंस्थितिम् । वाक् सुन्दरा दया दानं हीनोपगत
रक्षणम् । इति वृत्तं सतां साधु हितं सत्पुरुषव्रतम् ।
आधिपत्याधिपरीताय अद्य श्रो वा विनाशिने । को
हि राजा शरीराय धर्मापेतं समाचरेत् । न हि स्व-
सुखमन्विच्छत् पीडयेत् कपणं जनम् । कपणः पीडा-
मानो हि मन्थुना हन्ति पाथिवम् । क्रियतेऽभ्यर्हणी-
याव सज्जनाय यथाश्रुतिः । ततः साधुतरः कार्यो
दुर्जनाय विशाधिना । प्रियमेषाभिधातभ्यं सत्सु नित्यं
विपत्सु च । देवास्ते प्रियवक्तारः पयवः क्रूरवादिनः ।
गुचिताक्षिप्यपूतात्मा पूजयेद्देवता सदा । देवतावद्
सुखजनमात्मवत् सुहृज्जनम् । प्रविषातेन हि गुहं
सतोऽन्धपातुचेदिते । कुर्वीताभिमुखात् भव्यैर्देवान्
वृक्षतर्कमेषा । सङ्गावेन हरेत्कालं सन्धमेव च वा-
न्यशम् । स्त्रीमृशान् प्रेमदानाभ्यां दाक्षिण्येनेतरं
जनम् । अग्निं परलब्धेषु स्वधर्मपरिपाकनम् ।
कपणेषु दयालुत्वं सर्वत्र मधुरा मितः । प्राचैरप्युपका-
रित्वं मित्रायाव्यभिचारिणे । षट्हागते परिपक्वः
यत्तदा दानं सहिष्णुता । स्वसन्निधितुल्यैकः परद्वि-
ष्यनक्षरः । परोपतापि वचनं मौनव्रतचरिण्युता ।
मन्त्रमिर्लङ्घसंयोगः सज्जने चतुरक्तता । अचितातुविधा-
वित्त्वमिति वृत्तं महात्मनाम् अग्निपु २१७अ०।

नीतिशेष पु० नीत्यात्मकः घोषो यस्य । दृष्टव्यतिरथे त्रिकां-
मीतिज्ञ त्रि० नीतिं जानाति द्वा-क । नीतिवेदिनि भिद-
यिनि । नीतिवेदिन् तत्त्वार्थं “निर्वर्गो नीतिवेदिनाम्”
नीतिमतं त्रि० प्रायस्त्वेन नीतिर्वेदात्वेन वाच्यं सत्पु ।
प्रयत्नतोतिबुक्ते “कदाचिदप्य माङ्गेयः सर्वनीतिमतं
वरः” भा०आ० १७८अ० स्त्रियां ङीप् ।

नीतिशास्त्र न० यिप्रवृत्तेऽनेन शास-त्सु ६त० । नीतिशा-
स्त्रे औशनसश्च ब्रह्मसन्द्भपञ्चतन्त्रनीतिधारनीतिमाहा-
नीतिनयूश्च हितोपदेशशास्त्रकारप्रह्लादात्मकशरस्व

“भार्गवो नीतिशास्त्रं तु जगाद जगतोहितम्” भा०
शा०२१०अ० ।

नीथ त्रि० नी-क्यन् । नेनेतरं प्रापके । करणे क्यन् ।
२स्तेने शनयनहेतौ च पु० “मति यत् सा नीथादर्थि”
अ० ११०४।५ “नीथा नयनहेतुमूला” भा० भावे क्यन् ।
४प्रापणे पु० “सहस्रचेताः शतनीथः क्यम्” अ० ११००।
१२ “शतनीथः बहुस्तुतिः बाहुप्रापणो वा” भा०
“नीथाविदो जरितारः” अ० ११२।५ “नीथाविदः
स्त्रीलाभिद्याः” भा० ।

नीध्र(त्र) न० नितरां ध्रि(मि)यते छ-छ-वा मूलवि० क
दीर्घः । १वगीक्रे पठ्यमान्ते श्वने श्वेनौ ४चन्द्रे परेव-
नीनक्षत्रे हेमच० । नीध्रमिति पाठान्तरं तत्त्वार्थं “षट्हाणि
नीध्रैरिव यत्र रेजुः” भाषः ।

नीनाह पु० नि+नह-भावे चञ् दीर्घः । निबन्धे निवरां
वन्धने “क्षत्राय इव कक्ष्यामश्च इव नीनाहम्” अथ० १८।
५७।४

नीप पु० नी-प क्रिञ् । १कदम्बदण्डे क्यमरः २धाराकदम्बे
राजनि० । ३वन्धूकदण्डे ४नीलागोकरदण्डे च मेदि० “न-
वनीपवनीधुवनः पवनः” सा०द० टीका । “तस्य नीपर-
जसाङ्गरागिणः” रघुः । ५देशभेदे स च देशः दृष्ट० सं०
१४अ० कूर्मविभागे मध्यदेशतयोक्तः यथा “भद्रारि-
भेदमाण्डव्यपाल्पनीपोष्णिहानसंख्याताः” इत्युपक्रमे
“गजाङ्गयाचेति मध्यभिदम्” इत्युक्तम् । जनपदवाचित्वात्
अभिजने राजनि० च अण् । नीप तद्देशवासिनि तच्चृपे
च बहुषु अण्यो लुक् । “शतं सत्स्या नृपतयः शतं नीपाः
शतं हयान्” भा० सं० ८अ० । निपतिता नीचैः पतिता
आपो यत्र अस्मान् म्युपसर्गतिपरस्थाप आदेरत ईत्सम् ।
हृगिर्यधोभागे पु० तत्र भवः यत् । नीप्य तत्र भवे त्रि०
दृष्टभेदे पु० “नमः काट्याय च नीयाय च” यजु० १६।
१७। “नीपो गिर्यधोभागतत्र भवः” वेददी० ।

नीर न० नी-रक् निर्गतं रादग्नेः निरा० त० । निर्गतो
रोऽभिनयं काल् प्रा० व० वा । १त्रले व्यतरः । “आधोमयः
प्राणः” का० उ० उक्तेः जलस्य प्राणाग्निहेतुत्वात्
अग्नेरापः” नृपया तस्य अग्नेर्जातत्वात् “अद्भ्यो-
ऽग्निः ब्रह्मणः जलमग्नि” षडतेच वजाद्यग्नेर्जलजात
त्वेन च तस्य तथात्वम् । “निप्रतन्दीरनिकरेण
कताभिषेका” भाषः । तद्गुण्यदि अम्बुशब्दे उक्तं
व्यग्रम् । पूर्वमुक्तत्वात् सप्तमि कश्चिद्विशेषोऽतोऽकृते